

מאו אותו ערב היפאי ליר קולנוע תמר ועד לפסטיבל המזומר בBeth ים נמנעתו ככל יכולתי מצפיה במחוזות זמר, אלא אם כן לא הייתה לי ברירה. כך קרה שנדרמתי במושבים היקרים ביותר בתיאטראות הכיל מפוארים בלונדון בכל ששת המזמורים שנדרתי אליהם בביקורי האחוזן בעיר. למעשה, המזומר היחיד שראיתי כי לדה ונחנית ממנה שוב לפניי כמה שנים היה "שלמה המלך ושלם הנסנדר". הפסטיבל בBeth ים החזיר לי את האמון בז'אנר זהה. שאלתי את נאוה סמל איפה אוכל לראות את המזומר שלה, והיא נשמעה פסימית לגבי האפשרות שמישה יקנה את ההפקה. אמרתיה לה שה שבתי שהיא נשואה למנכ"ל תיאטרון. "דווקא בגל זה זה קשה עוד יותר", אמרה סמל, סופרת, מחזאית ומחברת אופרה מוכשרת ונחמדה מאוד, שעומדת תמיד בראשות עצמה ובזכות הצלחתה המוכחת. כו庵 הלב למחשבה שיימנע עונג הצפייה במחומר השלים שלא רק ממני, אלא מעשרות או מאות אלף צופים, בגל סכליות של מנהלי תיאטראות.

מוסף הארץ 31 בדצמבר 2013

חווץ מזה, ביליתי בחג המזומר בבית ים וראיתי בעבר הפתיחה ארבע דוגמאות לאربעה מחוזות זמר שמי שכתו, הלחינו, שיחקו, בימי וביצעו את התפקידות והתוארה בארכעתם עברו ממש למשנה משנה בחינם, מתוך תקווה שבסוף דבר יהיה לתיאטרון ציבורי או פרטיו כלשהו השכל לקנות את המזמורים המוכנים לג' MRI כדי שיוצגו לאורך תקופה ארוכה ולא רק ממש ארבעת ימי הפסטיבל, שהוא יוזמה מבורכת מאוד של עירית בת ים ושל אורי פסטר, המנהל האמנותי. נהנית מיור מדוגמת שראיתי מתוך המזומר שכתחנה נאה סמל והלהין בקשרונו הרב דניאל סולומון. שם המזומר "כליה על הניר" והוא מספר סיפור היסטורי ומשוחרר על כל גוניה את תקופה שונות של השלישייה הקודמת. רשותי לפני לראות את המזומר הזה כשירץ במלואו שלושה ימים לאחר מכן, אלא שבאותו יום ייחיד שבו הוציאו מנוו אותי הנסיבות מלדות את כולם.

למולו הרב הצלחתני הגיעו ל"בילי שורץ", מזומר שנכתב והולחן על ידי אודר חיטמן וייש לו כוריאוגרפיה נפלאה, בימי מצוין ומוזיקה משובחת, והדבר הבולט בו במיוחד הוא המשחק של כל השחקנים ובעיקר ומעל לכלם טלי אורן, שהיא בעני גאון קומי וגם זמרת מצוינת. המזומר הזה הוא מעין וריאציה על אופרת סבון הוליוודית או על מזומר בנוסח ברודוויי, שעילתתו הקלווה משווה היא מעין ורסיה פארודית לסיפור סיינדרלה / אשה יפה / בת הmay כוורת. אך הסטיימה הצגת המזומר, נעמדתי בסוף תוד אורך מאוד של מעריצים ליר יציאת השחקנים ולולא התבישתי היהי מבקשת מטלי אורן "חתימה בשבייל הילדים שלי" כאחרונות הגروفיות.

בפעם האחרון בחיי ביקשתי חתימה כשהיתה בת חמיש עשרה. זה היה ליר קולנוע תמר בחיפה, שלימים נשраф, אלא שאנו הוצג בו המזומר "קובלן" בכיכובו של יהודם גאון. עמדתי שם עם עוד כמה חברות מחוץ'קנות כמוני וביחד חיכינו שייהודם גאון י יצא. הוא יצא ממש בסופו של דבר בג'ינס של ליוויס בצעחקי, ניגש אליונו וגם היה מאד נחמד, אבל אני מרובה מבוכה לא הצלחתי להוציא את הenga מפי והפניתי לו את גבי כדי שלא יחשוף את עצמו. יהודם גאון גם ישב לצדי השבע בפרמיירה של חג המזומר. שוב הוא היה נחמד מאוד והפעם גם דיברתי איתו.